

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114209583
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1114209583.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: Stavebné bytové družstvo Bratislava I, IČO: 00 169 226, Palackého 24, Bratislava, proti žalovanej: D. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. X, Bratislava, zast. Mgr. Petrom Arendackým, advokátom so sídlom Železničiarska 13, Bratislava, o zaplatenie 3.452,16 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.452,16 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie o vzájomnej žalobe z a s t a v u j e.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

IV. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe voči žalovanej n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 31. 03. 2014 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.452,16 eur.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že žalovaná je výlučným vlastníkom nebytových priestorov č. X-XX a č. X-X-XX (garáže) v objekte garáží na L. XX-XX v W., kde žalobca vykonáva správu na základe zmluvy o výkone správy č. XXX/XXXX zo dňa 03. 06. 2008. Dňa 03. 06. 2008 sa konala schôdza vlastníkov garážových stojísk, na ktorej si odsúhlasili jednorazový vklad každého vlastníka garážového stojiska do fondu prevádzky, údržby a opráv v zmysle čl. VIII. bod 1. zmluvy o výkone správy vo výške 1.726,08 eur (52.000 eur) na rekonštrukciu a odstránenie zatekania do garáží a sadania objektu, t. j. odstránenie havarijného stavu objektu. Na schôdzi vlastníkov dňa 29. 01. 2013 si títo odsúhlasili výšku vkladu do fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 1.500 eur a zároveň požiadali správcu, aby vlastníkom, ktorí nezložili jednorazový vklad, zaslal písomnú výzvu na úhradu vkladu na rekonštrukciu objektu garáží s tým, že žalovanej bola výzva zaslaná dňa 12. 02. 2013. Dňa 12. 06. 2013 sa konala ďalšia schôdza vlastníkov, kde sa dohodli na úhrade zvyšku pôvodného jednorazového vkladu v sume 226,08 eur a vlastníci súčasne poverili správcu na zaslanie výziev na úhradu zvyšného vkladu do fondu prevádzky, údržby a opráv. Táto výzva bola žalovanej zaslaná dňa 26. 06. 2013. Nakoľko žalovaná neuhradila jednorazový vklad do fondu prevádzky, údržby a opráv, žiadal žalobe vyhovieť a žalovanú tiež zaviazat' na náhradu trov konania. Dôvodnosť žalovaného nároku preukazoval zmluvou o výkone správy č. XXX/XXXX spolu s prílohami, čiastočným výpisom z LV č. XXXX pre okres Bratislava I, obec:

m. č. Bratislava- X. P., oznámením výsledku hlasovania na schôdzi vlastníkov zo dňa 03. 06. 2008 spolu s prezenčnou listinou, poštovým podacím hárkom zo dňa 10. 06. 2008, zápisnicou z domovej schôdze vlastníkov garážových státí konanej 29. 01. 2013 s prezenčnou listinou, výzvou na uhradenie vkladu zo dňa 12. 02. 2013, doručenkou preukazujúcou dátum doručenia písomnosti žalovanej dňa 15. 02. 2013, oznámením zo dňa 04. 06. 2013 o schôdzi vlastníkov s dátumom konania 12. 06. 2013, zápisnicou z domovej schôdze zo dňa 12. 06. 2013 s prezenčnou listinou, výzvou zo dňa 26. 06. 2013 s pripojenou doručenkou.

3. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v danej veci dňa 12. 05. 2014, sp. zn. 50Ro/200/2014 namietala, že vlastníkom garážového stojiska č. XXXXXXXXX bol v rozhodnom čase žalobca, čo vyplýva aj z prílohy č. 1 str. 4 prezenčnej listiny. Žalovaná sa vlastníčkou tohto garážového stojiska stala až v roku 2011, a preto žalobca ako správca a zároveň vlastník tohto garážového stojiska bol povinný plniť jednorazový vklad vo výške 1726,08 eur. Vlastníctvo tohto garážového stojiska potvrdil tiež na schôdzi predsedajúci U.. F. a žalovaná túto skutočnosť preukazuje aj Dohodou o odovzdaní a prevzatí garáže zo dňa 10. 07. 1987, ktorým žalobkyňa ako vlastníka prenechala svojmu členovi družstva T.Y. P. do užívania predmetné garážové stojisko. Dňa 14. 03. 2006 vyzvala žalobkyňa T.Y. P., aby do 14 dní od obdržania výzvy uhradil za užívanie stojiska sumu 3373 Sk, avšak ešte pred doručením tejto výzvy T. P., bolo dňa 23. 03. 2006 manželke užívateľa doručené odstúpenie od zmluvy podľa § 679 ods. 3 OZ pre nedodržanie splatnosti dojednaných zálohových platieb. V roku 2008 strany sporu nemohli mať vedomosť o tom, že vlastníčkou stojiska sa v roku 2011 stane žalovaná a z uvedených dôvodov v tejto časti podanej žaloby namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v konaní. V ďalšom za nepravdivé označil tvrdenia žalobcu v zápisnici zo schôdze konanej dňa 29. 01. 2013, že 14 dní pred jej konaním bolo vlastníkom do poštových schránok doručené oznámenie o konaní schôdze, čo okrem iného vyvodil aj zo skutočnosti, že z 53 vlastníkov 40 býva v rôznych častiach W., a preto schôdza nebola zvolaná v súlade so zák. č. 182/1993 Z.z. Navyac predmetnej schôdze sa zúčastnilo iba 28 účastníkov, z ktorých 2 nemali oprávnenie zastupovať vlastníkov a traja účastníci neboli vlastníkami, ale nájomníkmi, a preto je hlasovanie neplatné. Bez ohľadu na nespôsobilosť hlasovania, na schôdzach konaných dňa 29. 01. 2013 a 12. 06. 2013, neboli prijaté žiadne uznesenia a stále je platným iba uznesenie zo dňa 03. 06. 2008, ktoré nebolo zrušené ani nahradené iným uznesením. V ďalšom poukázala na to, že žalovaná dlhodobo žije v zahraničí a ako vlastníčka viacerých nehnuteľností na Slovensku i v zahraničí, z ktorých má príjem, je registrovaná na daňovom aj finančnom úrade, a preto je viazaná povinnosťou podávať daňové priznanie, a to na základe daňovo uznateľných nákladov a výnosov, ktoré spĺňajú daňovo uznateľné, resp. odpočítateľné položky. Žiaden daňový úrad prijaté úhrady peňažných prostriedkov určené na budúce obdobie správcu prijaté bez daňového a peňažného zúčtovania správcom nebude považovať za daňovo uznateľnú nákladovú položku uplatnenú daňovým subjektom, v dôsledku čoho žalovaná opakovane žiadala žalobcu, aby jej vystavil daňovo uznateľné položky dokladov, ktoré sú spôsobilé použitia v daňovom priznaní, a pokiaľ nebudú zo strany žalobcu vydané takéto daňovo uznateľné doklady, bola toho názoru, že nie je viazaná povinnosťou hradiť tieto náklady. Žalobu žiadala zamietnuť aj s poukazom na to, že žalobca nepredložil žiadne faktúry z realizácie rekonštrukčných prác, ktorými by žalovaná zaťažil k plneniu. Záverom poukázala na to, že v rámci daňovej kontroly žalovanej daňový úrad nezistil žiadnu výzvu žalobcu či omeškanie platieb, ktoré by žalovanej dodal, a to ani z príjmu ani z nákladov nehnuteľnosti. Namietala tiež, že žalobca nevyzval žalovanú v roku 2008 na uzavretie zmluvy o výkone správy, neoznámil jej zvolanie schôdze tak, ako to ukladá zák. č. 182/1993 Zb. a nezaslal jej relevantné doklady, na základe ktorých by bola povinná plniť. Ani uznesenie zo dňa 03. 06. 2008 jej nebolo doručené a žalovaná sa o tejto požiadavke žalobcu dozvedela až dňa 07. 07. 2014 prevzatím platobného rozkazu v danej veci. V neposlednom rade sa žalobou uplatnenému nároku bránila aj námietkou premičania, keď žalobca si pohľadávku uplatnil po 6- tich rokoch.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu doručenom súdu dňa 04. 09. 2014 aj vzhľadom na v spise založené doručky označil za nepravdivé tvrdenia žalovanej o tom, že o žalovanom nároku sa dozvedela až 07. 07. 2014 prevzatím platobného rozkazu. Na schôdzi konanej dňa 03. 06. 2008 bol schválený jednorazový vklad do fondu prevádzky, údržby a opráv a na základe tohto uznesenia žalobca začal v roku 2013 žaloba písomne vyzývať vlastníkov na jeho úhradu s tým, že žalovanej predmetnú výzvu zasielal na adresu L. XX, Bratislava a túto prevzala dňa 05. 03. 2013. Nepravdivé je preto tvrdenie žalovanej, že sa o tom dozvedela až dňa 07. 07. 2014. Z ust. § 8a ods. 7 zák. č. 182/1993 Z.z. vyplýva, že aj keď sa žalovaná stala vlastníkom garážového stojiska č. XXXXXXXXX až v roku 2011, zaväzujú ju všetky uznesenia zo schôdze vlastníkov, ako aj zmluva o výkone správy. Žalovaná je jediná vlastníčka, ktoré neuhradila jednorazový vklad, pričom rekonštrukčné práce sú ukončené a prebieha kolaudačné konanie.

5. Žalovaná v písomných vyjadreniach doručených súdu dňa 17. 10. 2016 a 14. 06. 2017 uviedla, že vlastníctvo ku garážovému stojisku č. XXXXXXXXXX nadobudla kúpou dňa 07. 11. 2005 v zmysle podmienok zmluvy o výkone správy č. XX/XXXG zo dňa 23. 02. 1999 podľa zák. č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vysporiadaní majetkových nárokov v družstvách. Dňa 03. 06. 2008 mala byť uzatvorená nová zmluva o výkone správy podľa zák. č. 182/1993 Z.z., kde podľa § 14 ods. 3 pri schvaľovaní zmeny formy výkonu správy je potrebná 2/3 väčšina hlasov všetkých vlastníkov v dome s tým, že v danom prípade podľa zápisu zo schôdze sa jej zúčastnila iba 59 % vlastníkov, nie 2/3 väčšina. Navyac podľa uznesenia č. 6 z predmetnej schôdze bol správca poverený, aby zabezpečil financie od vlastníkov najneskôr do konca novembra 2008 a nakoľko žalovaný nárok uplatnil súdnou cestou až dňa 31. 03. 2014, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, nie je mu možné vyhovieť. V ďalšom uviedla, že O. P. a T. P. na základe výzvy žalobcu zo dňa 27. 10. 1998 požiadali o prevod garáže do vlastníctva a dňa 30. 11. 1998 bola uzatvorená zmluva o prevode vlastníctva garáže č. XX/XXX v zmysle zák. č. 42/1992 Zb. Žalobca im však listom zo dňa 05. 03. 2009 oznámil, že v dôsledku jeho pochybenia nebola zmluva daná na zaregistrovanie do katastra. T. P. s manželkou podali žalobu o uloženie povinnosti prevodu družstevnej garáže do ich vlastníctva dňa 12. 12. 2008 vedenú pod sp. zn. 8C/237/2008 a v konaní došlo k uzatvoreniu zmieru a bola uzatvorená nová zmluva o prevode vlastníctva garážového stojiska na nájomcu, manželov P., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 26. 03. 2010, a do tohto roku bolo garážové státie v nájme manželov P.. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi manželmi P. a žalovanou došlo až v roku 2011 a vlastnícke právo žalovanej bolo do katastra nehnuteľností zapísané na základe Q.-XXXXX/XX zo dňa 08. 03. 2011. Je preto nespochybniteľným faktom, že 03. 06. 2008 bol vlastníkom tejto garáže sám žalobca, ktorý bol v zmysle uznesenia č. 4 prijatého na schôdzi konanej 03. 06. 2008 povinný uhradiť jednorazový vklad vo výške 52.000 Sk. Výzvu zo dňa 12. 02. 2013 na úhradu sumy 1.500 eur prevzal dňa 05. 03. 2013 T. P. a táto sa týkala garážového stojiska č. XXXXXXXXXX, ktoré bolo v danom čase vo vlastníctve žalobcu. V ďalšom poukázala na to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/148/2008 medzi manželmi P. a Stavebným bytovým družstvom Bratislava I o náhradu škody 26.885,41 eur, žalobcovia znížili žalovanú sumu na sumu 3.000 eur po tom, ako postúpili pohľadávku vo výške 8.885,41 eur zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 03. 03. 2012 na žalovanú. Časť pohľadávky, ktorú za odplatu získala žalovaná, si z opatrnosti uplatnila formou zápočtu voči žalobou požadovanému plneniu 2 x 1726,08 eur (2x 52. 000 Sk) s tým, že naďalej eviduje voči žalobcovi pohľadávku vo výške 5433,25 eur. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaná pohľadávka v celom rozsahu zanikla jednostranným započítaním. Žalobu žiadala ako nedôvodnú zamietnuť.

6. V podaní doručenom súdu dňa 17. 03. 2017 žalovaná uviedla, že si voči žalobcovi uplatňuje v predmetnom konaní vzájomnou žalobou peňažnú pohľadávku vo výške 5.433,235 eur, ktorou disponuje po započítaní pohľadávky v sume 8.885,41 eur voči žalovanej pohľadávke. V rámci vzájomnej žaloby si voči žalobcovi uplatnila aj vydanie duplicitnej platby za garážové stojisko č. XXXXXXXXXX, keď podľa vlastného vyjadrenia uhradil platbu aj žalobca a tiež si uplatňuje vydanie majetkového prospechu získaného žalobcom nedôvodným prisvojením si finančného prospechu vyúčtovania nákladov rekonštrukcie a prevzatia finančného podielu, ktorý je spoluvlastníckym podielom žalovanej a to tak, že tento spoluvlastnícky podiel z vlastníctva žalovanej bude pripísaný na budúce platby nákladov žalovanej za nasledujúce obdobia ako plnenie nákladov vlastníka garážových státí č. XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX.

7. Žalovaná v priebehu konania zobrala vzájomnú žalobu späť, a to na pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2021, s čím súčasne vyslovil súhlas prítomný poverený zástupca žalobcu.

8. Uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2021, za prítomnosti oboch strán sporu, resp. ich zástupcov, súd nepripustil zmenu žaloby jej rozšírením o novo uplatnené príslušenstvo, a to s poukazom na ust. § 294 CSP.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, od čítania ktorých, resp. oznámenia ich obsahu na pojednávaní v súlade s § 204 CSP upustil, ďalej oboznámením listín založených vo fotokópii na č. I. 204 súdneho spisu z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/148/2008 a oznámením podstatného obsahu rozhodnutia Mestskej časti Bratislava zo dňa 09. 05. 2012, č. XXX/XXXXX/XXXX/STA/Oka-L., z ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

10. Žalovaná je podľa výpisu z čiastočného LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Bratislava, pre okres Bratislava G., obec: Bratislava- m. č. X. P., katastrálne územie X. P., výlučnou vlastníčkou:

- nebytového priestoru č. X-XX (garáže) na L. XX-XX, spoluvlastníkom podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti nadobudla na základe zmluvy o prevode zavkladovanej pod č. Q.-XXXX/XXXX zo dňa 07. 11. 2005,
- nebytového priestoru č. X-X-XX (garáže) na L. XX-XX, spoluvlastníkom podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti nadobudla na základe zmluvy o prevode zavkladovanej pod č. Q.-XXXXX/XX zo dňa 08. 03.2011.

11. V zmysle Zmluvy o výkone správy č. XXX/XXXX (ďalej len „zmluva o výkone správy“) uzatvorenej medzi žalobcom a vlastníkami garážových stojísk v objekte na ul. L. XX- XX v W. dňa 03. 06. 2008 na dobu neurčitú, žalobca zabezpečuje výkon správy objektu garáží na ul. L. XX- XX a príslušných podielov na pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, ktorou je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí objektu, služby a plnenia spojené s užívaním garážových stojísk v objekte, vedenie účtu objektu v banke, vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov a iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním garážových stojísk v objekte ako celku jednotlivými vlastníkami garážových stojísk v objekte.

12. Podľa čl. III. bod 7 veta prvá zmluvy výkone správy správca je v zmysle § 8b ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov povinný vykonávať správu samostatne v mene a na účet vlastníkov v objekte a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov pred súdom. Podľa § 8b ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov pri správe objektu je správca povinný zastupovať vlastníkov pri vymáhaní škody, ktorá im vznikla činnosťou tretích osôb, alebo činnosťou vlastníka garážového stojiska v objekte, sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov a vymáhať vzniknuté nedoplatky, podať návrh na exekučné konanie a je povinný a splnomocnený zabezpečovať všetky činnosti potrebné na riadny výkon správy objektu v súlade s touto zmluvou a zákonom.

13. Podľa čl. V. bod 2 veta prvá a druhá zmluvy o výkone správy vlastníci v objekte sú povinní v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať na účet správcu mesačne vopred podľa predpisu úhrad vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca platby do fondu, prevádzky, údržby a opráv objektu. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv na návrh správcu určia vlastníci garážových stojísk tak, aby boli pokryté predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí, spoločných zariadení objektu, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu objektu.

14. Podľa čl. V. bod 5. zmluvy o výkone správy s prevodom alebo prechodom vlastníctva garážového stojiska v objekte prechádzajú na nového vlastníka práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy o výkone správy. Prevodom alebo prechodom vlastníctva garážového stojiska odstupuje doterajší vlastník od zmluvy o výkone správy, záväzky vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka v objekte zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa objektu, spoločných častí a spoločných zariadení objektu a pozemku urobené pred prevodom alebo prechodom vlastníctva garážového stojiska.

15. Podľa čl. VI. bod. 1. veta prvá zmluvy o výkone správy vlastníci garážového stojiska má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe objektu a hlasovaním na schôdzi vlastníkov rozhodovať o správe spoločných častí, spoločných zariadení objektu a príslušenstva. Schôdzu vlastníkov zvoláva správca. Správca je povinný zvolávať schôdzu vlastníkov v objekte podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo ak o to požiada najmenej jedna štvrtina vlastníkov garážových stojísk v objekte. Oznámenie o schôdzi vlastníkov musí byť v písomnej forme doručené každému vlastníkovi v objekte 14 dní pred dňom konania schôdze. Doručovanie vykoná zaslaním oznámenia doporučené poštou na posledne známu adresu vlastníka. Výsledok hlasovania oznamuje ten, kto schôdzu vlastníkov zvolal, a to do piatich dní odo dňa konania schôdze vlastníkov spôsobom v objekte obvyklým, ktorým je zaslanie poštou na posledne známu adresu vlastníka.

16. Podľa čl. VIII. body 1. a 2. zmluvy o výkone správy na opravy, údržbu, modernizáciu a rekonštrukciu spoločných častí objektu a spoločných zariadení objektu sú vlastníci garážových stojísk v objekte povinní prispievať platbami, podľa veľkosti plochy garážového stojiska, t. j. určenou sumou 1 m² podlahovej plochy garážového stojiska, ak sa dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome nedohodli inak. Vlastníci môžu prispievať aj jednorazovými vkladmi, ak sa na tom uznesie schôdza vlastníkov v objekte. Výšku úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci garážových stojísk v objekte na schôdzi vlastníkov na nasledujúci rok tak, aby táto pokrývala predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí a spoločných zariadení objektu, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu objektu. Z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu objektu.

17. Podľa čl. VIII. bod 5. zmluvy o výkone správy prevodom alebo prechodom vlastníctva garážového stojiska nemá doterajší vlastník právo na vrátenie alikvotnej časti zostatku z tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv.

18. Podľa oznámenia o výsledku hlasovania, ktoré prebehlo počas schôdze vlastníkov garážových stojísk v objekte garáží na L.X. J. XX-XX v W. konanej dňa 03. 06. 2008, vlastníci počtom hlasov 32 za, 0 proti zdržal sa: nikto, prijatým uznesením č. 4 schválili financovanie riešenia odstránenia havarijného stavu podľa projektovej dokumentácie uvedenej v uznesení č. 3 schôdze formou jednorazového vkladu každého vlastníka garážového stojiska v zmysle zmluvy o výkone správy čl. VII. bod 1 vo výške 52.000 Sk za každé garážové stojisko v objekte. Vlastníci predmetným uznesením uložili správcovi, aby v lehote do 15 dní po vydaní stavebného povolenia vyzval všetkých vlastníkov v objekte k zloženiu odsúhlaseného jednorazového vkladu na účet objektu do fondu prevádzky, údržby a opráv. Uznesením č. 6 vlastníci požiadali správcu, aby práce podľa schválenej projektovej dokumentácie realizoval bezprostredne po právoplatnosti stavebného povolenia a zabezpečenia potrebných financií od vlastníkov v objekte, aby práce mohli byť ukončené do novembra 2008. Oznámenie o výsledku hlasovania bolo podľa poštového podacieho hárku opatreného dennou pečiatkou pošty dané na poštovú prepravu dňa 10. 06. 2008 a jedným z adresátov bola aj žalovaná uvedená pod poradovým č. 18 podacieho hárku.

19. P. P. a P. P. ako postupca a žalovaná ako postupník uzatvorili dňa 03. 03. 2012 zmluvou o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej malo byť postúpenie pohľadávky postupcu v čiastke 8.885,41 eur z celkovej sumy pohľadávky 26.885,41 eur, ktorej plnenia a zaplatenia sa postupca domáha súdnou žalobou vedenou pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 9C/148/2008 strán: P. P., P. P. P. c/a SBD I, Bratislava, o zaplatenie 26.885,41 eur s príslušenstvom. Postúpenie pohľadávky oznámili postupcovia dňa 03. 03. 2012 Stavebnému bytovému družstvu Bratislava G..

20. Rozhodnutím Mestskej časti Bratislava Staré Mesto ako príslušného stavebného úradu zo dňa 09. 05. 2012, č. XXX/XXXXX/XXXX/STA/Oka-L. bolo vydané stavebné povolenie vo výroku menovite uvedeným stavebníkom (medzi inými aj žalovanej) na uskutočnenie stavby „Rekonštrukcia garáží L. XX-XX, Bratislava, súp. č. XXXX a XXXX na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X kat. úz. X. P.“, a to podľa projektovej dokumentácie vypracovanej autorizovaným architektom G. X. I. v XX/XXXX. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že o vydanie stavebného povolenia požiadal správca bytového domu, Stavebné bytové družstvo Bratislava I, F. XX, Bratislava zastupujúci uvedených vlastníkov, ktorý k žiadosti okrem iných pripojil aj zápisnicu z domovej schôdze zo dňa 03. 06. 2008. Nakoľko stavebný úrad v priebehu konania nezistil dôvody, ktoré by bránili povoleniu stavby, rozhodol o vydaní stavebného povolenia. Rozhodnutie stavebného úradu nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 06. 2012.

21. Listom zo dňa 28. 11. 2012 žalobca oznámil vlastníkom garážových stojísk, že odsúhlasený jednorazový vklad vo výške 1.726,08 eur zrealizovalo k dátumu oznámenia 34 vlastníkov z celkového počtu 53 vlastníkov, a to napriek opakovanej písomnej výzve.

22. Podľa bodu č. 3 zápisnice z domovej schôdze vlastníkov garážových státií konanej dňa 29. 01. 2013 hlasujúci vlastníci (27- za, 0- proti, zdržal sa hlasovania 1) upravili výšku vkladu na rekonštrukciu garáží na 1.500 eur za garážové státie a požiadali správcu, aby od vlastníkov garážových státií, ktorí nezrealizovali vklad finančných prostriedkov na rekonštrukciu objektu garáží, tento vymáhal súdnou

cestou a vlastníkom, ktorí neuhradili jednorazový vklad zaslal výzvu s termínom úhrady do 7 dní od jej prevzatia.

23. Výzvou datovanou 12. 02. 2013 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 1.500 eur za jedno garážové stojisko v termíne do 7 dní od doručenia výzvy. Výzva bola podľa predloženej doručenky žalovanej doručená dňa 05. 03. 2013.

24. Listom zo dňa 02. 03. 2013 žalovaná oznámila žalobcovi, že v zmysle § 580 OZ započítava voči pohľadávke žalobcu v sume 2x 1.728,08 eur z titulu odsúhlasenia jednorazového vkladu peňažných prostriedkov na financovanie rekonštrukcie garážových stojísk, oznámenej žalovanej písomným prejavom dňa 28. 11. 2012, odkúpenú pohľadávku v sume 8.885,41 eur uplatnenú v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/148/2008. Po započítaní dotknutých vzájomných záväzkov a pohľadávok, tieto zanikli v čiastke 3.452,16 eur.

25. V bode 2. zápisnice zo schôdze vlastníkov garáží na L. XX, XX v W. konanej dňa 12. 06. 2013 bola konštatovaná potreba vyzvania vlastníkov garáží realizujúcich znížený jednorazový vklad na doplatenie rozdielu v sume 226,08 eur v prípade nedostatku finančných prostriedkov na pokrytie všetkých prác spojených s rekonštrukciou objektu garáží, t. j. prác zahrnutých v pôvodnom objekte, riadne odsúhlasených prác nad rámec pôvodného zadania, ako aj rozšírenia vjazdov a výmeny oboch brán. Vlastníci žalobcu súčasne poverili na vyzvanie vlastníkov k doplateniu rozdielu medzi pôvodne stanovenou výškou jednorazového vkladu 1.726,08 eur a neskôr upravenou výškou 1.500 eur.

26. Výzvou zo dňa 26. 06. 2013 žalobca vyzval žalovanú na doplatenie rozdielu v sume 226,08 eur/ 1 garážové stojisko v lehote 15 dní od doručenia výzvy s poukazom na skutočnosť, že počas rekonštrukcie objektu garáží sa vyskytli navyše práce nezahrnuté v pôvodnom projekte a v pôvodnej cenovej ponuke a boli riadne odsúhlasené nad rámec pôvodného zadania, ako aj rozšírenia vjazdov a výmeny oboch brán. Žalovaná výzvu, danú žalobcom na poštovú prepravu dňa 02. 07. 2013 v odbernej lehote neprevzala a táto sa žalobcovi vrátila dňa 24. 07. 2013 ako neprevzatá v odbernej lehote.

27. Žalovaná v reakcii zo dňa 17. 07. 2013, danej na poštovú prepravu 23. 07. 2013, žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť o zaplatenie jednorazového finančného vkladu na pokrytie nákladov na rekonštrukciu objektu garáží, považuje za nedôvodnú a vyzvala ho na predloženie kópie zmluvy o dielo, prezenčnej listiny zo schôdze o hlasovaní a projektovej dokumentácie objektu garáží.

28. Žalobca listom zo dňa 14. 10. 2013 uviedol žalovanej, že v žiadnom prípade neuznáva započítanie pohľadávok, ktorými je zahlcovaný zo strany T. P., D. P., P. P., nakoľko sa jedná o fiktívne pohľadávky, ktoré nemajú racionálny a vecný základ a a nie je možné ich započítať.

29. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu po doručení vyúčtovania nákladov za rok 2013 požiadala žalobcu o vystavenie daňového dokladu pre účely daňového konania vo vzťahu k rekonštrukcii garáží a nákladov na ich prevádzkovanie.

30. V zmysle oznámenia Daňového úradu Bratislava I zo dňa 13. 12. 2011 bolo žalovanej pridelené základné číslo účtu pre platenie daní.

31. Žalobca v odpovedi na reklamáciu zo dňa 04. 08. 2014 žalovanej oznámil, že nakoľko je fyzickou osobou, nie je v zmysle príslušných zákonov jej možné vystaviť daňové doklady.

32. Z fotokópie listín vyhotovených zo súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/148/2008 vyplynulo, že predmetom tohto konania vedeného pôvodne medzi P. P. P. a P. P. na strane žalobcov a Stavebným bytovým družstvom Bratislava I ako žalovaným, bola náhrada skutočnej škody a ušlého zisku spolu vo výške 809.950 Sk, ktorá mala byť žalobcom ako výlučným vlastníkom bytu č. X na X. Y. X. poschodí bytového domu na L. J. v W. spôsobená správcou bytového domu na L. XX Q. W. počas zabezpečovania opravy domu, zateplenia domu a opravy fasády. Podaním doručeným súdu v danej veci dňa 15. 03. 2012 bola výška žalovanej sumy obmedzená na 3.000 eur s príslušenstvom.

33. Žalobca sa vo svojich prednesoch na pojednávaniach bránil uplatnenému započítaniu tým, že od 10. 02. 12 je predmetom konania sp. zn. 9C/148/2008 len suma 3.000 eur, a preto dňa 03. 03.

2012 zmluvou o postúpení pohľadávok nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky v sume 8885,41 eur, keď na žalovanú nemohlo prejsť viac práv ako mali samotní postupcovia. Potvrdil, že oznámenie o započítaní pohľadávok bolo žalobcovi doručené dňa 23. 07. 2013. Namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, nakoľko v zmluve bol len podpis jedného postupcu a nie oboch. Súčasne poukázal na to, že totožnosť veriteľa a dlžníka nie je rovnaká, a preto ani nemohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok, keď v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/148/2008 bolo žalované SBD Bratislava I a v konaní sp. zn. 4C/213/2014 sú veriteľmi žalobcovia- garážnici, ktorých zastupuje SBD Bratislava I ako zákonný splnomocnenec v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z., a títo nemali záväzok voči manželom P. a ani voči žalovanej, ale majú pohľadávku voči žalovanej. To, že nemohlo dôjsť k jednostrannému započítaniu bolo oznámené postupcom oznámením o neuznaní započítania pohľadávok zo dňa 14. 10. 2013. Zotrvál na dôvodnosti podanej žaloby, keď žalovaná, ako vlastníčka dvoch garážových státi, si svoju povinnosť na úhradu jednorazového vkladu do fondu prevádzky, údržby a opráv v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺnila. Žalovanou uskutočnené započítanie označil z obsahového hľadiska za uznanie dlhu, keď z neho vyplýva výška aj dôvod dlhu. Nárok nepovažoval za premlčaný vzhľadom na jeho viazanosť na odkladaciu podmienku, ktorou bolo vydanie stavebného povolenia. Za nedôvodnú považoval aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalovaný nárok bol viazaný na výzvu žalobcu, v čase ktorej bola žalovaná vlastníčkou oboch garážových stojísk a žalovaná povinnosť sa na ňu vzťahovala v dôsledku singulárnej sukcesie. Vo vzťahu k neskoršej obrane o prípadnej nedôvodnosti žaloby v časti prevyšujúcej sumu 1.500 eur za jednu garáž uviedol, že všetci vlastníci garáží uhradili vklad za jednu garáž vo výške 1.726,08 eur a nikomu nebol vrátený rozdiel v sume 226,08 eur. V tejto súvislosti tiež poukázal na nemožnosť vrátenia už zložených jednorazových vkladov z fondu prevádzky, údržby a opráv. V prípade potreby žiadal zväziť aj korektív dobrých mravov, keď všetci vlastníci garáží s výnimkou jedine žalovanej si svojej záväzky splnili.

34. Právny zástupca žalovanej vo svojom prednese namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalovanej vo vzťahu k jednému z garážových stojísk, keď v rozhodnom čase (03. 06. 2008) bola žalovaná vlastníčkou len jedného garážového stojiska a druhé nadobudla neskôr na základe zmluvy o prevode vlastníctva, ktorej súčasťou muselo byť potvrdenie vystavené žalobcom o tom, že predchádzajúci vlastník nemá žiadne nedoplatky do fondu opráv. Zotrvál aj na vznesenej námietke premlčania odôvodnenej tým, že rozhodnutím schôdze vlastníkov došlo k vzniku práva na plnenie, pričom sa jedná o majetkové právo, ktoré podlieha premlčaniu. V zmysle rozhodnutia schôdze vlastníkov je zrejmé, že platby mali byť vykonané v priebehu roka 2008, keďže samotné práce, ktoré mali začať až po úhrade platieb, mali byť ukončené do konca novembra 2008. Bol tiež toho názoru, že pokiaľ by aj priamo z rozhodnutia schôdze vlastníkov nevyplýval konkrétny dátum splatnosti, platí, že premlčacia doba pohľadávky začína plynúť ihneď po jej vzniku, nakoľko už týmto dňom mohol veriteľ svoju pohľadávku uplatniť. Z uvedeného vyvodil, že v čase podania žaloby musel byť nárok v celom rozsahu premlčaný a na uvedenom názore zotrval aj po predložení stavebného povolenia. Premlčanie žalovaného nároku žiadal posudzovať v spojitosti s ostatnými uzneseniami prijatými na rovnakej schôdzi, keď z uznesenia č. 6 vyplýva, že vlastníci očakávali ukončenie rekonštrukčných prác do konca novembra 2008. Skutočnosť, že vlastníci považovali zálohu na cenu rekonštrukčných prác za splatnú už v roku 2008, preukazuje úhrada zálohy väčšinou vlastníkov ešte v roku 2008. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu o kvalifikovaní započítania pohľadávky ako uznania dlhu. Na výzvu súdu potvrdil, že zo strany žalovanej nedošlo k úhrade jednorazového vkladu ani za jedno garážové stojisko. Pokiaľ by súd nárok nevyhodnotil ako premlčaný poukázal na nedôvodnosť žaloby minimálne v časti prevyšujúcej 3.000 eur, keď po vydaní stavebného povolenia vlastníci odsúhlasili, že rozdiel medzi zálohou schválenou a zaplatenou v roku 2008 a skutočne potrebnou, sa vlastníkom, ktorí už uskutočnili pôvodnú zálohu, vráti. Rozporoval tvrdenie žalobcu o tom, že žiadnemu z vlastníkov nebol vrátený rozdiel v sume 226,08 eur.

35. Podľa § 35 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovnou alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

36. Podľa § 35 ods. 2 OZ právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

37. Podľa § 36 ods. 1 OZ vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.

38. Podľa § 36 ods. 2 veta prvá OZ podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú.

39. Podľa § 36 ods. 5 OZ ak z právneho úkonu alebo z jeho povahy nevyplýva niečo iné, predpokladá sa, že podmienka je odkladacia.

40. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

41. Podľa § 5 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom k 03. 06. 2008 (ďalej len „zák. č. 182/1993 Z.z.“) práva a povinnosti zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na právneho nástupcu vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome.

42. Podľa § 6 ods. 2 písm. d) zák. č. 182/1993 Z.z. správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov.

43. Podľa § 8a ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Ak vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nadobudol byť alebo nebytový priestor v dome na základe zmluvy o vstavbe alebo nadstavbe domu, je povinný pristúpiť k zmluve o výkone správy. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

44. Podľa § 8b ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

45. Podľa § 8b ods. 2 písm. e) zák. č. 182/1993 Z.z. pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

46. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ak sa dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome nedohodli inak.

47. Podľa § 10 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z. z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú aj opravy balkónov a lodžíí. Prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv možno prechodne použiť na úhradu za plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome v prípade ich dočasného nedostatku. Po preklenutí nedostatku prostriedkov na úhradu tohto plnenia, sa uvedené prostriedky vrátia do fondu prevádzky, údržby a opráv.

48. Podľa § 10 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z.z. prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru nemá doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome právo na vrátenie alikvotnej časti zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv od spoločenstva alebo správcu.

49. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, spoločných nebytových priestoroch, príslušenstve a pozemku na schôdzi vlastníkov. Oznámenie o schôdzi vlastníkov musí byť v písomnej forme doručené každému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome minimálne päť dní pred dňom konania schôdze. Výsledok hlasovania oznamuje ten, kto schôdzu vlastníkov alebo zhromaždenie zvolal, a to do piatich pracovných dní od konania schôdze vlastníkov alebo zhromaždenia spôsobom v dome obvyklým.

50. Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

51. Aplikujúc citované zákonné ustanovenia na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav veci dospel súd k záveru o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku v celom rozsahu. Obranu žalovanej súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako účelovú a z právneho hľadiska irelevantnú pre doposiaľ nesplnenú povinnosť na zaplatenie dvoch jednorazových vkladov do fondu prevádzky, údržby a opráv z titulu existencie vlastníckeho práva žalovanej v rozhodnom čase k dvom garážam v objekte garáží na L. XX- XX Q. W..

52. Pred meritórnym posúdením veci sa súd najprv musel vysporiadať s otázkou premlčania žalovaného nároku. Predmetom konania je nárok vlastníkov garážových stojísk na L. XX- XX Bratislava, zastúpených v zmysle § 8b ods. 1, 2 písm. d) zák. č. 182/1993 Z.z. žalobcom ako správcom daného objektu vykonávajúcim správu na základe Zmluvy o výkone správy č. 353/2008 zo dňa 03. 06. 2008 na zaplatenie jednorazového príspevku (vkladu) do fondu prevádzky, údržby a opráv súvisiaceho s plánovanou a v súčasnosti už uskutočnenou rekonštrukciou. Jedná sa o majetkové právo premlčujúce sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá podľa § 101 OZ začína plynúť od okamihu, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právnym titulom tohto nároku bolo rozhodnutie vlastníkov garáží prijaté na schôdzi, ktorá sa konala dňa 03. 06. 2008, konkrétne uznesenie č. 4, v zmysle ktoré vlastníci garážových stojísk schválili spôsob financovania rekonštrukcie daného objektu garáží za účelom odstránenia havarijného stavu úhradou jednorazového vkladu vo výške 1.726,08 eur (52.000 Sk) za každé garážové stojisko v objekte. Predmetným uznesením zároveň uložili správcovi povinnosť, aby v lehote do 15 dní po vydaní stavebného povolenia vyzval všetkých vlastníkov v objekte k zloženiu odsúhlaseného jednorazového vkladu na účet objektu do fondu prevádzky údržby a opráv. Z takto formulovaného uznesenia ako kolektívneho rozhodnutia vlastníkov garážových stojísk súd vyvodil, že účinnosť tohto rozhodnutia a s tým spojená splatnosť pohľadávky na zaplatenie jednorazového vkladu bola priamo závislá (podmienená) od vydania stavebného povolenia na rekonštrukciu objektu. Až týmto okamihom začala správcovi plynúť lehota v zmysle prijatého rozhodnutia na vyzvanie vlastníkov k úhrade jednorazového vkladu. Vydanie stavebného povolenia na rekonštrukciu objektu garáží súd s prihliadnutím na uvedené vyhodnotil ako afirmatívnu (kladnú) suspenzívnu podmienku, na splnenie ktorej boli viazané právne účinky vlastníkami prijatého uznesenia č. 4, t. j. vznik peňažnej povinnosti na úhradu jednorazového vkladu do fondu prevádzky, údržby a opráv. Vlastníkmi prijaté uznesenie založilo platný právny titul žalovaného záväzku a existenciu majetkového práva, avšak bez právnych účinkov v čase jeho vydania. Inak povedané až vydaním stavebného povolenia sa mala „aktivovať“ povinnosť vlastníkov na úhradu jednorazového vkladu a povinnosť správcu na vyzvanie všetkých vlastníkov na splnenie tejto peňažnej povinnosti. Do splnenia tejto podmienky nenadobudla existujúca peňažná povinnosť právne účinky a nebola správcom vymáhateľná, t. j. až po vydaní stavebného povolenia nadobudlo rozhodnutie vlastníkov ukladajúce povinnosť na zaplatenie jednorazového vkladu do fondu prevádzky údržby a opráv právne účinky. Do času nadobudnutia právnych účinkov prijatého rozhodnutia a s tým spojenej splatnosti peňažného nároku, uvedené existujúce majetkové právo nepodliehalo premlčaniu (jeho vymáhateľnosť bola závislá od neistej skutočnosti) a nenadobudlo povahu

žalovateľného nároku (obdobne viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obo/163/1999, v ktorom dovolací súd vyslovil právny záver, v zmysle ktorého pokiaľ bola splatnosť ceny o dielo viazaná na splnenie odkladacej podmienky, nemôže sa zhotoviteľ pred jej splnením úspešne domáhať zaplatenia ceny diela, aj keď dielo bolo riadne ukončené a odovzdané). K inému právnemu záveru nie je podľa názoru súdu možné dospieť ani v spojitosti s uznesením č. 6 prijatým na schôdzi dňa 03. 06. 2008, na ktorého obsah poukazovala žalovaná, a v zmysle ktorého vlastníci mali záujem na ukončení stavebných prác do konca novembra 2005. Subjektívny záujem vlastníkov na vykonaní rekonštrukčných prác do určitého obdobia je právne irelevantný tak pre rozhodnutie správneho orgánu pri rozhodovaní o vydaní stavebného povolenia a rovnako aj v danom prípade pre posúdenie otázky premlčania, keď rekonštrukcia a náklady s ňou spojené boli podmienené rozhodnutím správneho orgánu o vydaní stavebného povolenia, ako jedného zo základných predpokladov pre uskutočnenie vlastníckmi odsúhlasenej rekonštrukcie, náklady na ktorú mali byť hradené doplnením finančných prostriedkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv prostredníctvom jednorazových vkladov. Uvedený postup bol pritom plne v súlade s čl. VIII. body 1. a 2. zmluvy o výkone správy v spojení s § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. a posúdenie vydania stavebného povolenia ako odkladacej podmienky pre vykonateľnosť rozhodnutia zakladajúceho povinnosť na zloženie jednorazového vkladu zodpovedá aj zásadám logického výkladu, keď bez vydaného stavebného povolenia nebolo možné začať s rekonštrukčnými prácami podľa sanačnej projektovej dokumentácie a bez rekonštrukcie by nebola daná potreba zvýšených výdavkov, ktorá mala byť krytá práve úhradou jednorazových príspevkov. Uvedenému zodpovedala aj vôľa vlastníkov podmieniť právne následky prijatej povinnosti na zaplatenie jednorazového peňažného vkladu budúcou skutočnosťou, ktorej splnenie, resp. časový horizont splnenia bol neistý. Potrebné je tiež zdôrazniť, že právom aprobované je nielen výslovné dohodnutie podmienky, ale aj konkludentné, t. j. jej obsah je vyvoditeľný z podstaty podmieneného úkonu, ako tomu bolo v danom prípade. Zo žalobcom predloženého rozhodnutia P. Č. Bratislava- X. P. ako príslušného stavebného úradu pritom vyplynulo, že stavebné povolenie na rekonštrukciu objektu garáží bolo vydané dňa 09. 05. 2012 a právoplatnosť nadobudlo dňa 19. 06. 2012. Pokiaľ preto žaloba bola súdu doručená dňa 31. 03. 2014, t. j. necelé dva roky od samotného vydania stavebného povolenia, bola podaná včas, počas plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty.

53. Za splnenú považuje súd aj žalovanou spochybňovanú danosť vecnej legitímácie strán sporu, keď žalobcovi ako správcovi vlastníkov garáží vyplýva právo a povinnosť na vymáhanie žalovanej pohľadávky z ust. § 8b ods. 1, 2 písm. d) zák. č. 182/1993 Z.z. v spojení s čl. III. bod 7. zmluvy o výkone správy č. 353/2008 Z.z. a žalovaná je účastníkom žalovaného právneho vzťahu na základe vlastníctva k dvom garážovým stojiskám (nebytovým priestorom), a to nebytovému priestoru č. X-XX a Č.. X-X-XX na L.X. XX-XX, ktoré mal súd za preukázané z čiastočného výpisu z LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Bratislava, pre okres Bratislava G., obec: Bratislava-P. Č.. X. P., katastrálne územie X. P.. Práve v súvislosti s posúdením splatnosti peňažnej povinnosti na zloženie jednorazového vkladu súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k povinnosti na zaplatenie jednorazového vkladu za garážové stojisko č. X-X-XX. Z uvedeného listu vlastníctva vyplýva, že žalovaná sa vlastníčkou tohto garážového stojiska stala až dňa 08. 03. 2011, kedy nastali právne účinky vkladu vlastníckeho práva na základe zmluvy o prevode vlastníctva, t. j. po tom, ako vlastníci garážových stojísk na schôdzi 03. 06. 2008 odsúhlasili financovanie rekonštrukcie jednorazovými vkladmi vo výške 1.726,08 eur. Ako však správne poukazoval žalobca v zmysle § 8a ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. prevodom vlastníckeho práva prešli ex lege na žalovanú aj práva a povinnosti zo zmluvy o výkone správy č. XXX/XXXX (konkrétne v čl. VIII. body 1. a 2. zmluvy upravená možnosť a po platnom prijatí uznesenia na schôdzi vlastníkov aj povinnosť vlastníkov prispieť na rekonštrukciu spoločných častí a zariadení objektu garážových stojísk formou jednorazového vkladu) a rovnako žalovanú ako novú vlastníčku garážového stojiska zaväzovali všetky právne úkony týkajúce sa objektu garážových stojísk vykonané pred prevodom vlastníckeho práva. Je preto irelevantné, že dňa 03. 06. 2008, kedy sa schôzda vlastníkov garážových stojísk uzniesla na potrebe doplnenia fondu prevádzky, údržby a opráv prostredníctvom jednorazového vkladu v odsúhlasenej výške, bol vlastníkom uvedeného garážového stojiska žalobca, čo nakoniec nespochybňoval, nakoľko v danom čase rozhodnutie vlastníkov pre nenaplnenie odkladacej podmienky nevyvolávalo účinky v podobe splatnej povinnosti na zloženie jednorazového vkladu. Rozhodujúcou je skutočnosť, že v čase, kedy sa povinnosť na zaplatenie jednorazového vkladu stala vykonateľnou, t. j. v čase vydania stavebného povolenia, bola vlastníčkou oboch garážových stojísk žalovaná, ktorú v dôsledku osobitným právnym predpisom upravenej sukcesie zaväzovalo rozhodnutie vlastníkov prijaté na schôdzi dňa 03. 06. 2008.

54. Ako neopodstatnenú vyhodnotil súd aj obranu, v ktorej žalovaná pre prípad nepremlčania nároku spochybňovala výšku žalovaného nároku nad sumu 3.000 eur (nad 1.500 eur za jedno garážové stojisko) dôvodiac úpravou výšky jednorazového vkladu vlastníckmi na schôdzi konanej dňa 29. 01. 2013. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že žalobca výzvou zo dňa 12. 02. 2013 vyzval vlastníkov garážových stojísk, medzi inými podľa predloženej doručky aj žalovanú, na úhradu jednorazového vkladu vo výške 1.500 eur podľa záverov schôdze dňa 29. 01. 2013. Výzva bola žalovanej preukázateľne doručená dňa 05. 03. 2003, v dôsledku čoho neobstojí ani ďalšie z jej tvrdení, že o žalovanom nároku sa prvýkrát dozvedela až vydaním platobného rozkazu. Následne, po tom, ako sa konala ďalšia schôdza vlastníkov garážových stojísk dňa 12. 06. 2013, na ktorej vlastníci konštatovali potrebu doplatenia jednorazového vkladu do pôvodne odsúhlasenej výšky, t. j. 226,08 eur pri nedostatočnosti finančných prostriedkov na pokrytie všetkých prác spojených s rekonštrukciou objektu, t. j. prác zahrnutých v pôvodnom projekte, riadne odsúhlasených prác nad rámec pôvodného zadania, ako aj rozšírenia vjazdov a výmeny oboch brán, žalobca výzvou zo dňa 26. 06. 2013 vyzval žalovanú na doplatenie jednorazového vkladu vo výške 226,08 eur za jedno garážové stojisko. Vo výzve poukázal na to, že počas rekonštrukcie sa vyskytli práce navyše nezahrnuté v pôvodnom objekte riadne odsúhlasené vlastníckmi nad rámec pôvodného zadania, pre ktoré je potrebné doplatenie rozdielu 226,08 eur. V konaní nebolo tvrdené, že by uznesenie zo dňa 03. 06. 2008 zakladajúce povinnosť uhradiť jednorazový vklad do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške 1.706,08 eur za jedno garážové stojisko bolo niektorým z vlastníkov garážových stojísk úspešne napadnuté v zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. žalobou o určenie neplatnosti, a teda je právoplatné a vykonateľné (spôsobujúce právne účinky), a na túto žalovanou nesplnenú povinnosť nemá vplyv skutočnosť, že vlastníci mali snahu v priebehu rekonštrukcie o zníženie a následné opätovné zvýšenie jednorazového vkladu do výšky, na ktorej sa uzniesli na schôdzi dňa 03. 06. 2008. Potrebné je tiež uviesť, že peňažné prostriedky vo fonde prevádzky, údržby a opráv sú v podielovom spoluvlastníctve všetkých vlastníkov a v zmysle zákona sú vyhradené na úhradu budúcich prevádzkových nákladov nehnuteľnosti. Zohľadniac účel tvorby tohto fondu, ktorým je vytvoriť finančnú rezervu na krytie budúcich nákladov na prevádzku a údržbu, ktoré sú prirodzenou súčasťou spojenou s vlastníctvom nehnuteľnosti, sám zákonodarcu v ust. § 10 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z.z. vylúčil vrátenie už zložených peňažných prostriedkov z fondu prevádzky, údržby a opráv. Aj keď predmetné ustanovenie upravuje nemožnosť vrátenia alikvótnej časti zostatku na fonde prevádzky, údržby a opráv pri prevode či prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti danú aj režimom spoluvlastníckych vzťahov k finančným prostriedkom vo fonde, za použitia výkladu a maiori ad minus v spojení s účelovým výkladom je tento právny záver možné aplikovať aj na možnosť vrátenia preddavkov zložených vlastníckmi na základe mesačne či jednorazovo uhrádzaných preddavkov na základe platného rozhodnutia vlastníkov počas trvania vlastníckeho vzťahu k nehnuteľnosti. Prípadný prebytok finančných prostriedkov na predmetnom fonde vo vzťahu k predpokladaným budúcim nákladom na prevádzku, údržbu či rekonštrukciu nie je dôvodom na čiastočné vrátenie finančnej rezervy, ale môže viesť vlastníkov k prijatiu rozhodnutia o znížení výšky budúcich mesačných preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv. Z uvedených dôvodov súd nepovažoval za potrebné venovať sa žalovanou spochybňovanému skutkovému tvrdeniu žalobcu, že žiadnemu z vlastníkov garážových stojísk nebol vrátený rozdiel medzi výškou jednorazového vkladu 1.726,08 eur a neskôr upravenou výškou 1.500 eur. Navyše skutočnosť v akej výške si splnili povinnosť ostatní vlastníci garážových stojísk je pre rozhodnutie súdu v danej veci, predmetom ktorej je výlučne posúdenie splnenia povinnosti žalovanej, irelevantná. Rovnako je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že predmetom konania je úhrada prostriedkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, a nie služieb spojených s užívaním nehnuteľnosti, a preto ani prípadná skutočnosť, že náklady na rekonštrukciu boli nižšie ako súčet jednorazových vkladov všetkých vlastníkov, by nemala vplyv na rekonštrukcii predchádzajúcu povinnosť žalobkyne plniť, a akýkoľvek prebytok by bol ako súčasť fondu využiteľný na budúce prevádzkové a údržbové náklady a nepodliehal by vráteniu na základe vyúčtovania nákladov na rekonštrukciu. Pozornosti súdu v tejto súvislosti neunikli ani rozpory v argumentácii žalovanej, ktorá spočiatku poukazovala práve na skutočnosť, že uznesenie č. 4 prijaté na schôdzi vlastníkov je jediným platným uznesením, keď na schôdzach konaných 29. 01. 2013 a 12. 06. 2013 neboli prijaté žiadne uznesenia, ktorými by bolo uznesenie č. 4 zo dňa 03. 06. 2008 zrušené alebo zmenené a následne čiastočnú nedôvodnosť žalovanej pohľadávky odvodzovala od rozhodnutí prijatých na schôdzach dňa 29. 01. 2013 a 12. 06. 2013.

55. Rovnako na žalobou uplatnený nárok nemá žiaden vplyv skutočnosť, že žalovaná (fyzická osoba) je registrovaným daňovým subjektom a každoročne zdaňuje príjem z viacerých nehnuteľností v jej vlastníctve, od čoho odvodzovala potrebu vyúčtovania jednorazových preddavkov daňovo uznateľným

dokladom a tiež skutočnosť, že daňová kontrola nezistila u žalovanej účtovné nedostatky, nakoľko rozhodnutie o spornom súkromnoprávnom nároku nepatrí do kompetencie správneho orgánu.

56. Pokiaľ žalovaná v priebehu konania namietala aj platnosť hlasovania vlastníkov na schôdzi konanej dňa 03. 06. 2008, súd sa týmito námietkami nezaoberal vzhľadom na to, že žalovaná v konaní netvrdila a nepreukázala, že by v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote podľa § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. ona alebo niektorý z vlastníkov garáží využili svoje právo a napadli platnosť hlasovania žalobou. Aj napriek tomu, že žalovaná v konaní nezotrvala na obrane spočívajúcej v namietanom zániku žalovanej pohľadávky v dôsledku jednostranného započítania a v tejto súvislosti zobrala späť vzájomnú žalobu a súčasne na výzvu súdu uviedla, že si voči žalovanému nároku čo do výšky nepresahujúcej žalovanú sumu neuplatňuje ani kompenzačnú námietku, súd nad rámec nevyhnutnosti poukazuje na to, že ani tejto obrane žalovanej by nebolo možné priznať úspech z dôvodov, na ktoré poukazoval aj žalobca. Zánik žalovanej pohľadávky v dôsledku jednostranného adresovaného právneho úkonu žalovanej zo dňa 02. 03. 2013 vylučovala neidentickosť subjektov záväzkových vzťahov, keď v tomto konaní žalobca vystupuje ako zákonný zástupca podľa § 8b zák. č. 182/1992 Z.z. vlastníkov garážových stojísk v objekte garáží na L. XX-XX Q. W., v mene ktorých koná samostatne a na ich účet aj v konaní pred súdom, zatiaľ čo v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/148/2008 (okrem toho, že žalovaná nepreukázala existenciu pohľadávky, ktorú si mala započítať, a vzhľadom na jej spornosť táto je predmetom konania sp. zn. 9C/148/2008) je predmetom náhrada škody, ktorá mala byť spôsobená žalovanej pri výkone správy žalobcom za vlastníkov bytov na L. J. W., t. j. žalobca aj keby bol v predmetnom konaní žalovaný titulom náhrady škody podľa § 8 ods. 5 zák. č. 182/1993 Zb. či ako zástupca vlastníkov bytov na L. J. Q. W., nie je možné voči nemu započítať pohľadávku, ktorej veriteľom sú vlastníci garáží nemajúci žiaden právny vzťah voči možnému dlžníkovi, t. j. žalovanému v konaní sp. zn. 9C/148/2008. Žalovaná vo svojej predchádzajúcej argumentácii vôbec nereflektovala, že v predmetnom konaní sp. zn. 4C/213/2014 sú vlastníkom žalovanej pohľadávky vlastníci garáží a voči nim nemá a nepreukázala existenciu inej pohľadávky a už vôbec nie spornej pohľadávky v konaní sp. zn. 9C/148/2008, v ktorom vlastníci garáží nevystupujú ako dlžník.

57. K otázke uznania dlhu v dôsledku jednostranného započítania pohľadávky súd uvádza, že vzhľadom na charakter a rozdielne právne následky týchto dvoch hmotnoprávnych inštitútov nemožno bez ďalšieho vyvodit' právny záver o uznaní dlhu v dôsledku započítania. Žalovaná v oznámení o započítaní neprejavila vôľu (skutočnú a vážnu), že dlh, aj keď špecifikovaný výškou a dôvodom, zaplatí. Dlžník realizujúci započítací prejav je vedený iným úmyslom a jeho konanie smeruje k iným právnym následkom ako pri uznaní dlhu (viď napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 23Cdo/3459/2007 zo dňa 24. 07. 2009, ktorého právne závery sú použiteľné aj pri zohľadnení rozdielnosti právnej úpravy uznania záväzku v slovenskom aj českom Obchodnom zákonníku oproti občianskoprávnej úprave, keď obchodnoprávna úprava pre platné uznanie dlhu nevyžaduje ani prísľub zaplattenia dlhu a aj napriek tomu dôsledne rozlišuje medzi inštitútmi uznania a započítania). Pri započítaní pohľadávky vôľa dlžníka smeruje k zániku jeho záväzku, zatiaľ čo pri uznaní dlhu ako zabezpečovacím právnym inštitútom je vôľou dlžníka prejavovaná existencia záväzku a jej trvanie s následkom predĺženia premlčacej lehoty. Vychádzajúc z potreby výkladu právnych úkonov v súlade s vôľou konajúcej osoby nie je možné implicitne stotožniť započítací prejav vôle s uznaním dlhu. Uvedené platí o to viac, že v prejednávanej veci žalovaná v jednostrannom započítaní neprejavila vôľu zaplatiť označený dlh, na čo poukazoval aj žalobca v reakcii na oznámenie o započítaní, keď sám označil konanie žalovanej smerujúce k započítaniu fiktívnych pohľadávok za účelové. Súd je preto toho názoru, že žalovaná jednostranným zápočtom neprejavila vôľu zaplatiť dlh z neuhradených jednorazových vkladov za garážové stojiská, čím nie je splnená jedna zo základných zákonných náležitostí pre platné uznanie dlhu v zmysle ust. § 558 OZ v spojení s § 35 ods. 2 OZ. Uvedené však vzhľadom k záveru súdu o nepremičaní nároku vo všeobecnej premlčacej lehote a unesení dôkazného bremena žalobcom netvorilo podstatnú otázku pre rozhodnutie vo veci.

58. Záverom súd dodáva, že vzhľadom na neoslabenie žalovanej pohľadávky premlčaním a preukázanie jej dôvodnosti sa súd nezaoberal ani požiadavkou žalobcu na posúdenie žalovaného nároku optikou súladu s dobrými mravmi. Dodáva však, že z obrany žalovanej, v rámci ktorej produkovala účelové tvrdenia, ktoré sa ukázali ako nepravdivé (nevedomosť o žalovanom nároku pred začatím konania, keď žalovaná prevzala výzvu správcu na úhradu jednorazového vkladu 05. 03. 2013, dokonca na ňu reagovala listom zo dňa 17.07. 2013 a v neposlednom rade žalovanú pohľadávku jednostranne započítala listom zo dňa 02. 03. 2013 voči inej pohľadávke, ktorú údajne mala voči žalobcovi, a v ktorom sa odvolala na oznámenie žalovanej pohľadávky 28. 11. 2012) a právne irelevantné, je zrejme

účelová snaha vyhnúť sa povinnosti majúcej právny základ v kolektívnom a žalovanou nerešpektovanom rozhodnutí vlastníkov garáží. V spojitosti so skutočnosťou, že žalovaná je vlastníkom dvoch garáží, z ktorých ako sama uviedla v danom čase mala aj príjem z prenájmu nehnuteľnosti, ako aj z už uskutočnenej a nespochybňovanej rekonštrukcie objektu garáží zameranej na odstránenie havarijného stavu a prospešnej pre riadny výkon a užívanie aj jej vlastníckeho práva, rozhodnutie súdu v danom prípade napĺňa požiadavky nielen zákonnosti, ale aj spravodlivosti.

59. Zhrnúc vyššie uvedené súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanej, ktorá na pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2021 potvrdila žalobcom tvrdenú skutočnosť, že jednorazový vklad ani za jedno z dvoch garážových stojísk v jej vlastníctve dobrovoľne neuhradila, uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu vo výške 3.452,16 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa tak, aby táto pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. O nároku na náhradu trov konania (enunciáty III. a IX. rozsudku) súd rozhodoval samostatne vo vzťahu ku každej žalobe, nakoľko predmetom konania bol do času späťvzatia aj nárok žalovanej uplatnený vzájomnou žalobou. V konaní plne úspešnému žalobcovi súd priznal v súlade so zásadou úspechu vyjadrenou v ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo vzťahu ku konaniu o vzájomnej žalobe, ktoré skončilo zastavením konania, súd o nároku na náhradu trov rozhodoval podľa zásady zavinenia normatívne vyjadrenej v ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalovaná späťvzatím žaloby z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, v dôsledku čoho by žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalobcovi v konaní o vzájomnej žalobe žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe nepriznal.

64. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.